

Nazwa przedmiotu: Współczesne techniki kompozytorskie		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Twórczości, Interpretacji, Edukacji i Produkcji Muzycznej		Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: Kompozycja i Teorii muzyki	Specjalność: Rytmika w edukacji i profilaktyce zdrowia	
Forma studiów: stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: moduł kierunkowy
Rodzaj studiów: drugiego stopnia	Forma zajęć: zajęcia zbiorowe, wykład	Język przedmiotu: polski
Koordinator przedmiotu	dr Maciej Ziółkowski	
Prowadzący zajęcia	dr Maciej Ziółkowski	
Cele przedmiotu	Zapoznanie studentów z technikami kompozytorskimi II połowy XX i XXI wieku. Przystwojenie umiejętności kształtowania poszczególnych elementów dzieła muzycznego we własnych próbach kompozytorskich, według kryteriów charakterystycznych dla danej techniki kompozytorskiej.	
Wymagania wstępne	Wiedza nabyta na studiach I stopnia (poziom 6 PRK).	
Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	Absolwent zna i rozumie współczesne techniki kompozytorskie.	7WG_11
Umiejętności	Absolwent potrafi zastosować poznane techniki kompozytorskie w praktyce.	7UW_3
Kompetencje społeczne	Absolwent jest gotów do prowadzenia merytorycznej dyskusji na tematy związane ze współczesnymi zjawiskami w muzyce.	7KR_5
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		Liczba godzin
I semestr: 1. Aleatoryzm (m.in. W. Lutosławski, J. Cage). 2. Sonoryzm (m.in. K. Penderecki, K. Serocki). 3. Spektralizm (m.in. G. Grisey, F. Romitelli). 4. Minimalizm (m.in. J. Adams, S. Reich). 5. Muzyka elektroakustyczna (m.in. A. Dobrowolski, W. Kotoński). 6. Musique concrete instrumentale (m.in. J. Lachenmann).		30
II semestr: 7. Teatr instrumentalny (m.in. M. Kagel, B. Schaeffer). 8. Wybrane techniki kompozytorskie w twórczości G. Ligetiego. 9. Wybrane techniki kompozytorskie w twórczości L. Andriessena. 10. Przykłady łączenia twórczości muzycznej z innymi rodzajami przekazu (techniki multimedialne, muzyka kontekstualna). 11. Twórczość współczesnych kompozytorów Akademii Muzycznej w Łodzi (m.in. O. Hans, M. Stańczyka, A. Zagajewskiego). 12. Techniki kompozytorskie stosowane przez współczesnych kompozytorów polskich, reprezentujących różne środowiska twórcze (m.in. P. Mykietyna, P. Szymańskiego, A. Zubel).		30
Metody kształcenia	Wykład ilustrowany fragmentami nagrań oraz analiza dostępnych partytur; dyskusje, ćwiczenia, prezentacja przygotowanych analiz.	
Warunki zaliczenia	Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się <i>1 pkt ECTS = 30 godzin pracy studenta (zajęcia + praca własna)</i>	

	Ocenie podlega przedstawiony na piśmie rezultat ćwiczeń kompozytorskich pod kątem zastosowanej techniki, a także ustna wypowiedź studenta na pytania z zakresu zagadnień omawianych na zajęciach.			
Rok	I		II	
Semestr	I	II	III	IV
ECTS			2	2
Ogólna liczba godzin			30	30
Rodzaj zaliczenia			Zs	E
Literatura podstawowa				
Baculewski K., <i>Polska twórczość kompozytorska 1945-1984</i> , Kraków 1987.				
Kowalska-Zajac E., <i>Zobaczyć muzykę. Notacja polskiej partytury współczesnej</i> , Łódź 2019.				
Lindstedt I., <i>Sonorystyka w twórczości kompozytorów polskich XX wieku</i> , Warszawa 2010.				
Literatura uzupełniająca				
Cox Ch., D. Warner D. (red.), <i>Kultura dźwięku. Teksty o muzyce nowoczesnej</i> , Gdańsk 2010.				
Miklaszewska J., <i>Minimalizm w muzyce polskiej</i> , Kraków 2003.				
Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu				
Data	Imię i nazwisko		Czego dotyczy modyfikacja	
21.12.2021	Maciej Ziółkowski		Dostosowanie do nowego formularza opisu przedmiotu.	

Sposoby realizacji i weryfikacji efektów uczenia się zostały dopasowane do sytuacji epidemiologicznej wewnętrznymi aktami prawnymi Uczelni.